

2019 Magazín Radia Proglas

MISIE 3
misijní měsíc říjen 2019

FEJETON 6
rok a půl v Kanadě

ZMĚNY VE VYSÍLÁNÍ 7
nové vysílací schéma

SYNODA O MLÁDEŽI 8
XV. zasedání biskupské synody

ŽIVÉ VYSÍLÁNÍ 10
jak přenášíme živé vysílání

Z REDAKČNÍ KUCHYNĚ 11
jak vzniká Čtení na pokračování

Grafy 14
členové Klubu, hospodaření

**VY nás podporujete,
MY vám nabízíme 24 hodin
vysílání**

VLNĚNÍ

www.proglas.cz

Obsah

2 | Editorial

— ředitel Proglasu Mons. Martin Holík

3 | Misie

— říjen 2019 – misijní měsíc

6 | Jak bylo v Kanadě?

— redaktorka Alžběta Havlová o cestách a pobytu v Kanadě

7 | Malé změny, velké vášně

— šéfredaktor Pavel Mikšů o programových změnách

8 | Synoda o mládeži

— ohlédnutí za XV. synodou věnované mládeži

10 | Přímé přenosy

— jak se přenáší živé vysílání, abychom byli spojeni s posluchači

11 | Z redakční kuchyně

— jak vzniká pořad Čtení na pokračování

12 | Klub a ekonomika

— malá anketa s těmi, co se starají o Klub, administrativu a ekonomiku

14 | Grafy

— přehled o počtech členů Klubu

15 | Kontakty

— adresy, telefony, e-maily a QR kódy

16 | Pozvánky na akce

— informace o místech a časech, kde se můžeme vzájemně potkat, a výběr z e-shopu Proglasu

Editorial

Magazín Proglasu 2019

Radio Proglas je stále v akci a neumdlévá. Tento magazín *Vlnění 2019* toho je důkazem. Rád připomínám promyšlený, již třídvacet let unikátní a stále funkční záměr *vašeho – našeho* média v rukách křesťanů: **existovat západně z podpory svých posluchačů a přátel.**

Hana Svanovská píše na straně 3 o *Papežských misijních dílech* u nás, zvláště o mimořádném měsíci říjnu 2019, patřícímu misiím. Pan šéfredaktor Pavel Mikšů píše na straně 7 o reakcích na úpravu vysílacího schématu. Nadpis je výstižný: *Malé změny, velké vášně.*

Kateřina Rózsová na dvoustraně 8–9 píše o důležité *Synodě o mládeži* pojmenované *Mladí, víra a rozlišování povolání.*

Technik Pavel Kunčar popisuje na straně 10, odkud a jak se právě vysílá, když se z Brna přepojí jinde.

Nevíte, jak vystoupit ze své komfortní zóny a nezbáznit se z toho? Fejeton Bětky Havlové na straně 6 vám poradí jak na to.

Hanka Svanovská vás na straně 11 pozve do redakční kuchyně, kde se dusí a peče pořad *Čtení na pokračování.*

Cifřspióny jistě zaujme Pavlína Janošková rozšafným popisem ekonomiky Proglasu – strana 12–13. Na straně 14 nás navíc přesvědčuje, že bez grafů se nedá plánovat, skoro tak, jako bez chleba nejde jíst.

Prodávám, tedy jsem!, domnívá se Honza Janoška, pišící o e-shopu Proglasu na straně 16, a současně vás zve na naše společná setkání.

Je ještě mnoho, co bych vám chtěl říci, ale to si necháme na příště.

Podpoříte-li svůj Proglas, to „příště“ jistě nastane. My tvůrci jsme za to rádi a vděční.

Před mikrofon, za reproduktor – kdo schovaný není... já už jdu! ☺

Mons. Martin Holík

Misie

Když lidi soudíte, nemáte čas je milovat. (sv. Matka Tereza)

Papežská misijní díla (PMD) znovu obnovila svoji činnost v České republice v roce 1993. Během komunismu byla jejich činnost zakázána. Pod patronací biskupa – delegáta pro misie řídí a koordinuje misijní činnost u nás Národní kancelář v čele s národním ředitelem PMD. V každé diecézi je dále jmenován jeden diecézní ředitel ústředním ředitelem PMD Leošem Halbrštátem.

30. listopadu 2019 uběhne **100 let** od vydání apoštolského listu *Maximum illud*, kterým chtěl dát tehdejší papež Benedikt XV. po zničujícím světovém konfliktu první světové války nový impuls misijnímu úkolu hlásat evangelium. V listu zdůrazňuje, že jediným motivem misijní činnosti má být poselství a láska Pána Ježíše šířené svatostí vlastního života a dobrými skutky. Papež František klade opět důraz na tento úkol, který byl církvi svěřen, a proto si přeje, **aby se v celém světě slavil říjen 2019 jako Mimořádný misijní měsíc**, kterému by měla předcházet **celoroční příprava**. V exhortaci *Gaudium evangelii* na toto téma uvedl:

Zvu každého křesťana na jakémkoli místě a v jakékoli situaci k tomu, aby se hned dnes navrátil ke svému osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, nebo alespoň aby učinil rozhodnutí, že se s ním chce setkat a že ho bude každý den bez ustání hledat. Nikdo nemá sebemenší důvod myslit si, že se ho toto pozvání netýká, protože „z radosti, kterou dává Bůh, není nikdo vyloučen“. Kdo riskuje, nebude Pánem zklamán, a kdo učíní malý krůček směrem k Ježíši, objeví, že On už na jeho příchod čekal s otevřenou náručí. Toto je chvíle, kdy je třeba říci Ježíši Kristu: „Pane, nechával jsem se oklamávat, tisícero způsobů jsem unikl před tvou láskou, ale nyní jsem znovu zde, abych obnovil svoji smlouvu s tebou. Potřebuji tě. Vysvobod' mne znovu, Pane, přijmi mne opět do své Vykupitelské náruče.“ Moc nám prospeje vrátit se k němu poté, co jsme se ztratili!“

Při této příležitosti byla vydána i příručka pro přípravu na mimořádný misijní měsíc říjen 2019

s názvem **„Pokřtění a poslaní“**. Existuje jak verze pro dospělé farníky a všechny, kdo se do této práce chtějí zapojit, ale také brožurka, která má sloužit práci s dětmi. Mgr. Jana Zehnalová, diecézní ředitelka PMD pro brněnskou diecézi, v jejím úvodu nabádá: „*Jsi pokřtěný? Pak jsi, človče, Pánem Ježíšem povolán k tomu, abys byl misionářem. Neboj se, nemusíš hned opustit všechno a všechny, co máš rád, a odjet kamsi do daleké Afriky. Být misionářem znamená udržovat naživu touhu po Pánu Ježíši a předávat ji dál. Každý misionář ti řekne, že je lepší, když se má o koho opřít, s kým spolupracovat, když má někoho, kdo ho podpoří, poradí, pomůže, ale také sdělí novinky, rozšíří obzory, přinese nové návrhy, témata, rozdělí se o zkušenosti i chyby, kterých se pak můžeš vyvarovat. K tomu všemu slouží společenství dětí malých misionářů misijní klubko. Zapoj se!“*

Příručka však není závazným doporučením. Témata vycházejí z obecných témat církevního roku, aktivit *Papežských misijních děl* včetně *Papežského misijního díla dětí* a struktury navržené Svatým otcem pro přípravu **Mimořádného misijního měsíce 2019**. Témata představují jen návrhy, je možné z nich vybírat nebo si zvolit zcela jiné – podle místních potřeb a možností. Pro každý měsíc přípravného roku přináší jeden inspirativní okruh, na který by se měli křesťané při promýšlení svého misijního úsilí zaměřit.

Pro zajímavost přinášíme přehled těchto témat:

Říjen 2018

POSLÁNÍ VYPLÝVAJÍCÍ ZE KŘTU

Listopad 2018

ZEMŘELÍ SVĚDCI VÍRY A MISIONÁŘI

Prosinec 2018

KAŽDÝ ČLOVĚK JE BOŽÍM DAREM

Leden 2019

USILUJEME O JEDNOTU

Únor 2019

MYSLÍME NA NEMOCNÉ

Březen 2019

PŮST (ODŘÍKÁNÍ)

Duben 2019

VELIKONOCE

Květen 2019

MARIA JE NAŠE MATKA

Červen 2019

JEŽÍŠ KRISTUS – ŽIVÉ BOŽÍ SLOVO

Červenec / Srpen 2019

JDĚTE DO CELÉHO SVĚTA

A HLÁSEJTE EVANGELIUM VŠEMU
STVOŘENÍ

Září 2019

KŘEST = PŘIJÍMEJ A ROZDÁVEJ
RADOST EVANGELIA

Říjen 2019

MISIJNÍ MĚSÍC

Každé z témat je rozpracováno do čtyř okruhů:

- a) návrh biblického textu
- b) životní svědectví významného světce nebo misionáře mučedníka
- c) téma k zamyšlení a z něj vycházející modlitby
- d) nabídka konkrétních misijních aktivit podle zásad *Papežských misijních děl*.

Radio Proglas podporuje aktivity *Papežských misijních děl* dlouhodobě. Zástupce šéfredaktora a vedoucí zpravodajské redakce Filip Breindl se několikrát zúčastnil misijních výprav právě ve spolupráci s touto organizací. Vznikly z toho dva knižní deníky *Za misionáři Amazonie* (2010) a *Papuánská Velká noc* (2011), vydané brněnským nakladatelstvím *Cesta*, které rovněž obohatily oblíbený pořad *Čtení na pokračování*.

Promysleme si proto ve svých farnostech a společenstvích, jak vyjít sami ze sebe, třeba do svého nejbližšího okolí, jak druhým zprostředkovat to, co sami známe, co jsme zadarmo dostali od Pána. A jako inspirace mohou posloužit další slova papeže Františka z exhortace

Gaudium evangelii: „Někdy se zdá, že jsme svými silami nedosáhli žádného výsledku, avšak misie není obchod či podnikatelský projekt, ani humanitární organizace, není to podívaná, jejíž účastníky přitahujeme svojí propagandou, abychom je pak spočítali; je něčím mnohem hlubším, co uniká každému měření. Možná Pán využije našeho vynaloženého úsilí, aby žehnal na jiném místě světa, kam nikdy nepřijedeme. Duch svatý působí, jak chce a kde chce; dejme se cele, ale bez nároku vidět nápadné výsledky. Vězme jen, že nezbytné je sebedarování. Učme se spočívat v něžné náručí Otcově uprostřed našeho kreativního a velkorysého odevzdání. Jdeme co nejusilovněji vpřed, ale nechme, aby našemu úsilí dal plodnost On tak, jak chce.“

K *Mimořádnému misijnímu měsíci říjnu 2019* vzniklo i celosvětové logo, které bude *Papežská misijní díla* provázet po celý přípravný rok a najdete ho i na jejich misijních materiálech.

Hana Svanovská
(z materiálů *Papežských misijních děl*)

Národní ředitel PMD:

ICLic. Mgr. Leoš Halbrštát, trvalý jáhen,
jmenován od listopadu 2014.

Být učedníkem Krista

P. Vojtěch Kodet

Mnozí z nás vyrůstali v křesťanské rodině a osvojili si náboženské zvyklosti dřív, než si vůbec stačili položit otázku, co to vlastně znamená být křesťanem. Jiní objevili křesťanství až jako dospělí, takže nejsou tolik v zajetí zvyklosti. A přece, i jim se může stát, že se život víry s celou svou novostí sevrkne na jakousi luxusní „půdní vestavbu“, která má své přesně vymezené místo, ale mnoha oblastí praktického života se vlastně nedotýká.

Někteří dokonce žijí své křesťanství tak trochu jako pohanské náboženství: vnímají Boha buď jako vzdáleného a vyvýšeného, jakoby na vrcholu vysokého kopce, který je třeba vlastními silami zdolat, aby se člověk Bohu přiblížil, anebo jako někoho náchylného k hněvu, koho je třeba si náboženskými úkony udobřit a naklonit. Potom jdou za Bohem z pocitu povinnosti a ze strachu, nikoli z lásky. A místo, aby Bohu naslouchali, tak mu stále něco říkají; místo aby dali prostor jeho konání ve svém životě, sami se pořád snaží něco pro něj konat, ovšem stále s nepříjemným pocitem, že mu stejně nic lidského asi není dost dobré.

Naštěstí to nejsem na prvním místě já, kdo hledá Boha, ale Bůh, kdo hledá mě. On si mě již

před stvořením světa zamiloval a vyvolil, zápasí o mě, chce mi projevovat svoji lásku a stojí o mé přátelství, obětuje se za mě a čeká, až ho pustím do svého života. Podstata křesťanského života tedy nespočívá v tom, že chodím do kostela, že něco dělám nebo nedělám, že mám větší či menší povědomí o člancích víry. Křesťanství je vztah – osobní vztah Boha k člověku a člověka k Bohu, v Kristu Ježíši. Jinými slovy, je to vztah, do kterého nás uvádí Ježíš, vztah, který má sílu ovlivnit a utvářet celý náš život.

Jádra křesťanství se začínám dotýkat v okamžiku, kdy pochopím, že Bůh je ten, který si mě zamiloval, a kdy to prožiji na vlastní kůži. Když pochopím a prožiji, že Bůh je ten, který mě hledá, a zakusím, že jsme se konečně setkali. Když pochopím a prožiji, že Bůh ke mně mluví, zaslechnu jeho hlas ve svém srdci a začnu ho poslouchat. Je velmi důležité, abych ho sám za sebe do svého života, do svého srdce pozval a dovolil mu, aby byl nejen mým Spasitelem, který mě vykoupil svou krví, nejen učitelem, který mi říká, co je správné, ale také mým Pánem, jemuž patří celý můj život, všechno, co jsem a co mám.

vybrala Hana Svanovská

Radio Vatikán

Aktuální české vysílání naladíte denně večer ve **20.45**. Záznam (R) vysíláme ráno v pondělí až pátek v **5.45**, v sobotu a v neděli v **7.00**. Relaci *Radio Vatikán* jsme od listopadu 2018 těsněji propojili s modlitbou ranních a večerních chval.

Mše svatá

Přímý přenos mše svaté vysíláme v neděli v **9.00** a v úterý, čtvrtek a pátek v **18.00**.

Růženec

Modlitbu růžence vysíláme v pondělí a ve středu v **18.00**. Do modlitby živého růžence s posluchači se můžete zapojit telefonicky v úterý, čtvrtek, pátek a v sobotu ve **22.30**.

pondělí až pátek

5.35	Očekávané události
5.45	Radio Vatikán (R)
6.00	Dnešní evangelium
6.05	Ranní chvály
6.20	Duchovní slovo

sobota a neděle

6.30	Dnešní evangelium
6.35	Ranní chvály
6.50	Duchovní slovo
7.00	Radio Vatikán

(více o programových změnách na straně 7)

Ranní blok slova a Slova
od listopadu 2018

Jak vystoupit ze své komfortní zóny (a nezbláznit se z toho)

Dělat něco, co se mi nechce, mám jako jedno ze svých životních pravidel. Když jsem minulé jaro odjížděla na rok a půl do Kanady (protože to je moje pravidlo a hlavně protože chtěl manžel, který se toho nemohl dočkat), tušila jsem, že to nebude jen tak. Měla jsem pravdu, nebylo. Ale neměnila bych.

„A jak to, že jste skončila tady, v Terrace?“ byla nejčastější otázka mých hostů v restauraci, kde jsem hned druhý den po příjezdu získala práci. „Kompromis,“ odpovídala jsem, „manžel chtěl na sever na Yukon a já na jih, do civilizace a hlavně do tepla.“ Hosté se smáli a dávali mi velký dyška, protože se to tak dělá a protože jsem z východní Evropy. Já se zas tak moc nesmála, protože on ten kompromis zas tak skvělej nebyl – nejbližší velké město byl sedm hodin jízdy autem a člověk nemohl ani sám na procházku, protože by narazil na medvěda.

Zatímco můj Jenda lítal štěstím od jedné outdoorové aktivity ke druhé, já jsem cvičila doma a hledala ztišení, abych nemyslela na ten šílený rok, co mě tady čeká. Ně že bych se nesnažila využít všechny ty krásy a nádhery, co divoká příroda na severu Britské Kolumbie nabízí. Dokonce i na ty lososy jsem s Jendou v pět ráno jednou vstala. Chodila jsem temnými lesy a hledala houby, kytičky, zvířátka a největší cedry na světě. Jezdila jsem na kajaku. Dokonce jsem se i na dva měsíce odstěhovala přímo do divočiny (čti hodinu za město), abych žila na farmě. Nepotěšilo mě ani to, když mi místní říkali, že takové hnusné léto už dlouho nezažili, ale že si mám počkat na zimu, ta

že je tu drsná. S přicházejícím podzimem jsem si přiznala, že už není na co čekat, a že status hodně a poslušné ženy mě už nebaví. Rozhodla jsem, že se stěhujeme, a manžel kupodivu souhlasil.

Odstěhovali jsme se na Vancouver Island, kde je prý nejmírnější zima v celé Kanadě. Byt jsme měli s výhledem na oceán, město Victoria bylo nejkrásnější z celé Kanady (které, mimochodem, vypadalo jako evropské). V první práci, kterou jsem si našla, pracovaly holky v mém věku. Všechno bylo ideální... až na to, že se nám začalo stýskat. Oběma! Jendovi po Terrace, divokosti a přírodě a lososech, mně po rodině a kamarádech. Těch opravdových, kteří nejsou americky přátelští.

V červnu 2018 jsme si proto nadělili čtrnáctidenní cestu do Česka. Já se prošla po českých políčkách a lesích, a hlavně jsem se viděla s těmi, které mám ráda. A když jsme se vrátili do Kanady (tentokrát už jen cestovat), děly se divy.

Terrace mi najednou připadalo jako roztomilé městečko zasazené do divukrásné přírody. Ježdění na kajaku byla největší zábava a dobrodružství. Místa, na která jsme předtím chodili a která mně připadala opuštěná a děsivá, byla najednou dobře známá a krásná. Výhledy z hor byly dechberoucí. Když jsem se koukala zpět, najednou jsem si uvědomila, kolik – odpusťte mi tento katolický výraz – andělů jsem potkala. Dvě (!) rodiny nás přijaly skoro za vlastní. Jako zázrakem jsme se hned na začátku nastěhovali do domu, ke kterému patřil i pesek, takže díky němu jsem mohla na procházky chodit i sama a nebát se, že mi hlavu ukousne medvěd. A tak bych mohla pokračovat.

S tímhle radostným pocitem jsem sjela řeku Yukon, projela Aljašku, byla několik týdnů mimo signál a civilizaci, vylezla na největší pevninský ledovec a dost jsem si ty půlroční prázdniny užila.

Ovšem s pocitem, že se opět vrátím domů. A je dobrý jednou za čas z té své bezpečné komfortní zóny vystoupit a na těch cestách si uvědomit, jak je to doma vlastně krásný. A jak se mám(e) dobře.

Alžběta Havlová

Konkrétnější zápisky z mých cest
naleznete na adrese:

katolickavkanade.blogspot.com

Malá změna, velké vášně

aneb trocha zamyšlení nad úpravou vysílacího schématu od listopadu 2018

K výše uvedenému termínu jsme provedli rozsahem největší změnu vysílacích časů za posledních 15 let. Hovořili jsme o zásadní změně schématu a tak jsme ji také všichni v redakci a možná i mnozí z vás posluchačů vnímali. Takové, škatule, hejbejte se', znamená velkou změnu v mnoha ohledech. Vše, co se týče časů a popisů pořadů bylo třeba všude přepsat v našem editačním softwaru, na webu a mnoha dalších místech. Bylo třeba stáhnout z vysílání mnoho anoncí na naše pořady, neboť údaje v nich uvedené už přestaly platit. Kolegům moderátorům a redaktorům zpravodajství se v některých částech dne poměrně výrazně změnil způsob práce. Při tom všem bylo také třeba přeprogramovat systém výpo-

čtu podílu hudby a slova i poměru různých typů pořadů. Během všech těchto úprav jsme v jednom adresáři našli archivní programy z prvních let našeho vysílání. V tu chvíli jsme si uvědomili, že velké změny neděláme my teď, ale děláli je v rozmezí měsíců a několika prvních let naši předchůdci. Byly to časy dynamické až překotné a mnozí z vás jste byli našimi podporovateli už tehdy. Podrželi jste dílo Proglasu v klopotných začátcích a držíte ho i dnes. Za to vám patří velký dík.

Změny, které nastaly k 26. listopadu 2018, jsou v tomto historickém srovnání opravdu malé a přesto jeden či dva konkrétní posuny vyvolaly docela velkou vlnu vášně. Což svědčí o tom, že jste se sžili s vysíláním, a to je skvělá zpráva.

Dovolte mi tedy připomenout důvody změn i jejich hlavní linie. Cílem těchto úprav je přehlednější a obsahově provázanější vysílání. Sjednotili a zpřehlednili jsme některé časové linie, abyste ve stejnou denní hodinu napříč pracovním týdnem a v některých případech i během víkendu

mohli poslouchat stejný nebo typově příbuzný pořad. Větší důraz také klademe na publicisticky zaměřené pořady dotýkající se dění v církvi i ve společnosti.

Pojďme tedy postupně k jednotlivým časovým liniím.

Na ranní blok proudového vysílání od 5.00 do 9.00 navazuje každý všední den slovesný pořad o délce 55 minut zaměřený na určitou věkovou skupinu nebo tematickou oblast.

Pořady partnerského *Trans World Radia* nabízíme v 10.15. Další novou ucelenou linií je čas ve 20.15. Napříč celým týdnem nabízíme v tuto hodinu premiéry slovesných pořadů.

Premiérově zachytíte vysílání *Radia*

Vatikán rovněž po celý

týden stejně, a to ve 20.45

s následnou modlit-

bou večerních chval

ve 21.05. Noční mod-

litba živého růžence

dostala jednotný

čas ve 22.30, zapojit

se můžete i vy, vždy

v úterý, čtvrtek, pátek

a v sobotu.

Během víkendu jsme také

udělali několik úprav kvůli lepší

zapamatovatelnosti vysílacích časů. *Komen-*

tář týdne uslyšíte v 7.30 po oba dny. V čase kolem jedenácté si přijdou na své děti. V sobotu v 11.05 opakujeme *Barvínek*, v neděli má už po léta v 11.00 své místo *Proglasu*. Do *Hudební siesty* se můžete zaposlouchat po oba víkendové dny až do 13.30. Poté pořad *Knihovnička* nabídne recenzi na některou z knižních novinek. Čas 21.20 patří v sobotu operě a operetě v pořadu *Tóny ze scény*, v neděli v tuto dobu zazní *Koncert duchovní a vážné hudby*.

Ty nejpodstatnější změny naleznete také na vloženém grafickém vyobrazení programového schématu na rok 2019.

S díky za vaše podněty a podporu

Pavel Mikšů

Synoda o mládeži

Mladí, víra a rozlišování povolání

Mladí, víra a rozlišování povolání – tak znělo téma XV. řádného zasedání biskupské synody konané ve dnech 3.–28. října 2018 ve Vatikánu.

Na synodě věnované mladým lidem se podle informací *Radia Vatikán* shromáždilo přes 260 synodních otců: „31 z úřadu, totiž patriarchové a představitelé východních církví a prefekti úřadů římské kurie. Dále také sekretář a podsekretář synody a 15 členů Rady řádné synody. Jednotlivé biskupské konference vyslaly 181 otců a 41 jich osobně jmenoval papež František“, informovalo vatikánské zpravodajství.

Poprvé se zasedání účastnili i dva biskupové kontinentální Číny. Povolení vycestovat dostali oba pozvání: 50letý Josef Guo Jincai, biskup z Chengde, provincie Hebei, a 54letý Jan Křtitel Yang Xiaoting, biskup z Yan'an, provincie Shaanxi. „Tento krok je první výsledek uzavření Provizorní dohody mezi Svatým stolcem a Čínskou lidovou republikou ohledně jmenování biskupů,“ uvedlo *Radio Vatikán*. Během úvodní mše svaté na jejich přítomnost upozornil i papež František, když řekl: „(...) V tomto postoji poddajného naslouchání hlasu Ducha jsme se sešli ze všech částí světa. Dnes poprvé jsou zde s námi dva spolubratři biskupové z kontinentální Číny. Vřeje je pozdravme. Díky jejich přítomnosti je společenství celého episkopátu spolu s Petrovým nástupcem viditelnější.“

Unii generálních představených na synodě zastupovalo 10 řeholníků. Z České republiky se zasedání zúčastnil plzeňský biskup Tomáš Holub. Mezi dalšími delegáty bylo na dvě desítky odborníků a téměř padesát auditorů, z nich 34 zástupců mládeže ve věku od 19 do 29 let. Podobně jako na minulých synodách byly přítomny i delegace nekatolických církví. Mezi nimi byla viditelná i další česká stopa, protože jako zástupkyně *Světové rady církví* byla na synodě i husitská farářka Martina Viktorie Kopecká, která je předsedkyní komise pro mládež ECHOS. Komise se věnuje otázkám mládeže a aktivnímu zapojení mladých v ekumenickém hnutí.

Podkladem pro synodální jednání se stal pracovní dokument *Instrumentum laboris*. Jeho tři klíčové pojmy zněly: rozpoznávat, interpretovat, volit. Jak dokument vznikl, vysvětlil pro *Radio*

Vatikán zástupce sekretáře biskupské synody Fabio Fabene:

„První iniciativou byl mezinárodní seminář o životní situaci mladých lidí v září loňského roku (2017, pozn. redakce), kterého se účastnilo padesát odborníků a dvacet mladých lidí z celého světa. Druhou pak internetový dotazník, na který mohli mladí lidé odpovědět v průběhu druhé poloviny minulého roku. Vyplnilo jej přes sto tisíc respondentů. Třetím krokem pak bylo březnové předsynodální jednání za účasti tří set delegátů fyzicky přítomných v Římě a patnácti tisíc mladých lidí připojených po síti. Závěrečný dokument tohoto shromáždění přímo tlumočí názory mladých lidí a byl Svatému otci předán na Květnou neděli. A konečně jsme do *Instrumentum laboris* zahrnuli také příspěvky mladých lidí, skupin a hnutí, zaslané přímo na sekretariát biskupské synody.“

XV. řádná synoda začala 3. října. K účastníkům promluvil papež František, který mimo jiné řekl: „Snažme se tedy ‚navštěvovat budoucnost‘ a nechme z této synody vyjít nejen nějaký dokument, který obvykle čte jen málokdo a mnozí ho kritizují, ale především konkrétní pastorační návrhy, schopné splnit úkol této synody, totiž dát vzklíct snům, vzbudit prorocství a vidění, dát rozkvést naději, probudit důvěru, obvázat rány, navázat vztahy, dát vzejít jitra naděje, učit se od sebe navzájem a vytvořit příznivou představu, která osvíti mysl, zahřeje srdce, dodá sil rukám a inspiruje mladé – všechny mladé, nikoho nevyklučující – viděním budoucnosti naplněné radostí z evangelia.“

A připomeňme ještě jednou slova papeže Františka. Tentokrát ta, která zazněla v homilii během společné mše svaté: „Kěž nám Duch daruje milost být synodními otci pomazanými darem snít a doufat, abychom mohli pomazat naši mládež darem prorocství a vidění; kéž nám daruje milost být činorodou, živou a účinnou pamětí, která se do pokolení nenechá dusit a potlačovat od proroků kalamity a zkázy, ani od našich omezení, omylů a hříchů, nýbrž dovede nalézat prostory, aby zapalovala srdce a rozpoznávala cesty Ducha.“ A dále uvedl: „Naděje se nás táže, podněcuje nás, rozbíjí konformismus onoho ‚vždycky se to tak dělalo‘ a žádá, abychom vstali a zpráva se podívali mladým do tváří i na situace, ve kterých se nacházejí. Tatáž naděje nás žádá, abychom se zasadili do zvrácení

nejistot, exkluze a násilí, kterému je naše mládež vystavena.“

Biskup Tomáš Holub během synody vystoupil s příspěvkem, ve kterém upozornil na to, že se v dnešní době výrazně změnil proces zrání mladých věřících, a zamýšlel se nad důsledky – *co z toho plyne pro jejich životy ve víře, v intimitě a v církvi?*

Během synody pak účastníci diskutovali o řadě témat. Namátkou jmenujme třeba problematiku digitálního světa, roli žen v církvi, boj proti zneužívání všeho druhu, doprovázení bez moralismů a podobně.

V závěru synody byl odhlasován text závěrečného dokumentu. Byl předán do rukou papeže Františka, který schválil jeho zveřejnění. Jeho obsah představil po návratu z Říma **biskup Tomáš Holub** v rozhovoru pro Proglas.

Pane biskupe, můžete nám představit závěrečný dokument synody?

Závěrečný dokument vychází z *Instrumentum laboris*, což byl vstupní text, se kterým jsme přijížděli na synodu. Má tři části – ta první se snaží popsat realitu, druhá se snaží ji interpretovat a třetí navrhopvat, jaké kroky by po interpretaci reality měla církev v současnosti dělat. Zdůrazňuje se obrovská diverzita. To znamená, že není možné mít návod pro všechny stejný. Dále se zdůrazňuje jako naprosto zásadní věc postoj naslouchání. To znamená postoj, ve kterém, když mluvím s druhým člověkem, a je zdůrazněno právě s mladými lidmi, tak přicházím k tomuto rozhovoru s tím, že jsem otevřený a mám vlastně naději a doufám, že ten druhý mi řekne něco, co nevím. A že to, něco, co nevím, obohatí věci, které společně budeme rozlišovat jako cestu, na kterou nás volá Hospodin. Myslím, že tato rovina naslouchání, ne jako taktiky, ale jako teologické cesty na našem putování do Božího království, je něco velmi zásadního. A pak existují praktické věci, které se týkají zásadních a možná i palčivých témat, jako je postavení ženy ve společnosti a v církvi, otázka sexuality a celkové afektivity, homosexuality. A k těm tam jsou řečeny zcela konkrétní věci.

Jak hodnotíte průběh synody?

Synoda je něco, co znamená, že církev skutečně žije následování Krista. To jsem, myslím, zažil. A zažil jsem něco nepochopitelného, totiž že

to nejsou jen zbožná slova, ale že to má praktické dopady. Byla to cesta, na které jsme měli konkrétní otázky, konkrétní výzvy, konkrétní kritiky, a snažili jsme se v té obrovské šíři, kde se na první pohled zdálo, že nemá šanci dobrat se k něčemu společnému, najít určité základní záchytné body, společné cesty. A myslím, že ten závěrečný dokument to jasně dokazuje.

S jakými otázkami jste vstupovali do synody a jaký je výsledek?

Já myslím, že ta základní otázka byla, jak obnovit to, co se zdá, že po celá tisíciletí bylo charakteristické pro církev, totiž že uměla sdělovat víru mezigeneračně. A najednou, jakoby se dnes tato přirozenost mezigenerační otevřenosti zadrhla a lidé jiných generací jakoby vůbec neslyšeli argumenty a zkušenosti generace, která z víry žije. A to byla ta základní otázka.

Co bude v církvi po tomto zasedání jinak ve vztahu k mládeži?

Na to jsem velmi zvědav! Papež František říkal, že je možné, že když nepřineseme ve svém srdci a svém rozhodnutí tyto věci do místních církví, tak zůstane u dokumentu, který málo lidí čte a mnoho ho kritizuje. To je riziko, před kterým stojíme. Na druhé straně si myslím, že je to další krok na cestě k tomu, aby církev překonávala bariéru klerikalismu, o které papež velmi jednoznačně i důrazně mluvil. Abychom šli společně ve vzájemném naslouchání a aby církev byla opravdu Božím lidem na cestě.

Děkuji za rozhovor.

*S využitím materiálů Radia Vatikán
a tiskového střediska ČBK připravila
Kateřina Rózsová*

Noční cukrárna

Interaktivní pořad pro mladé – oslazení nočního života s posezením u hudby, s pozváním na koncerty nebo k filmovému plátnu. Jeho podobu dotvářejí sami posluchači esemeskami, maily i telefonáty..

**Naladíte každou středu
ve 22.30
nebo každý den
v audioarchivu.**

Odkud se právě teď vysílá?

Prinášíme přímý přenos...

Když na Proglasu moderátor oznámí, že „nyní přepojujeme do (Prahy, Olomouce, Ostravy, Kravař...), odkud vám přinášíme přímý přenos (mše svatá, koncert...)“ vězte, že se v tu chvíli nejedná pouze o přepnutí přepínače. Za realizaci přímých přenosů je schovaná spousta práce a příprav.

Přímé přenosy bychom mohli rozdělit do dvou skupin: ty pravidelné obstarává víceméně samostatně technika. Ty mimořádné musí obstarat – jak jinak – člověk. Když je rozhodnuto, že z nějakého vzdáleného místa budou pravidelně přenášeny bohoslužby, vyráží tam vedoucí techniků Vladimír Kintr, místo obhlédne, nainstaluje přenosovou techniku a nastaví ji tak, aby byl zvuk co nejlepší. Technikou v tomto případě rozumíme zvukové zařízení, které je připojeno do počítače a do kterého se připojí zvuk z kostela. Samotný počítač pak přes internet posílá zvuk do Brna, kde jej v tu danou chvíli přebíráme a připojujeme do vysílání. Dalo by se říci, že to zní jednoduše, ale... Každá technika vyžaduje údržbu, každá technika se někdy porouchá. Naštěstí je možné počítače ovládat i vzdáleně z Brna a některé problémy se dají takto na dálku vyřešit.

Mimořádné přímé přenosy vypadají rámcově stejně. Na místě, odkud se přenáší, ale není technika, proto musí vždy někdo z techniků Proglasu přijet a jednorázově ji na místě nainstalovat, přenos odbavit a po skončení akce zase všechno sbalit a odjet. Naštěstí je možné vše vyřešit pomocí jednoho počítače a malého mixážního pultu, jenže

problémy mohou vznikat jinde. Ne ve všech kostelích mají například možnost dostatečně rychlého připojení k internetu, ne na všech místech je dostatečně silný mobilní signál. Všechny tyto věci se musejí vyřešit ještě před

přenosem, aby se minimalizovala možnost problémů nebo výpadků ve vysílání. Bohužel i přes všechnu snahu se to může občas stát. A co teď?

Každý přenos je neustále kontrolován moderátorem z Brna, když signál vypadne, okamžitě se spojí s člověkem na místě přenosu a situaci se snaží vyřešit. Navíc technici neustále vymýšlejí metody a technologie, kterými by výpadky minimalizovali.

A koncerty? Ty jsou ještě složitější. Přenos koncertu většinou neobstará jeden člověk, k technikovi se přidává zvukař, případně pomocník. Na místo koncertu přijíždějí jako jedni z prvních, dlouho před tím, než přijedou vystupující. V nějaké skryté boční místnosti si musí připravit režií, nainstalovat velký mixážní pult, připravit kabeláž, mikrofony, stojany a případné propojení s místním zvukařem. Technik mezitím připravuje přenosový počítač. To všechno probíhá ještě před zvukovou zkouškou. Když zkouška začne, musí už být vše připraveno, zvukař nastavuje zvuk, technik kontroluje připojení do Brna. Po zkoušce se ještě doladí detaily a vše je připraveno na samotný přenos.

Chceme posluchačům vždy přivést co nejlepší zážitek, spojit je s věřícími ze vzdáleného místa a tak zmenšovat vzdálenosti. Nejen ty, které se měří v kilometrech, ale hlavně ty mezilidské.

Pavel Kunčar

Pavel Kunčar – zvukař

Radek Habáň – moderátor v odbavení

V redakční kuchyni

Jak vzniká pořad Čtení na pokračování?

Čtení na pokračování, jeden z pořadů, který jste si vy, posluchači, oblíbili v podstatě od prapočátků našeho vysílání, vyžaduje přípravu opravdu důkladnou.

Na začátku celého procesu funguje redaktor především jako dramaturg; prostě musíte vymyslet, který titul bude vhodné vysílat, dejme tomu, například od 10. ledna do 18. února. Fajn, máme dobu povánoční, liturgické mezidobí, dny jsou stále ještě krátké a hodí se k nim velký a pokud možno rozvitý příběh, který ovšem bude mít duchovní, ale ne zas až příliš intelektuálně náročný přesah. Vyberete, dejme tomu, román zavedeného autora, a zde se nabízejí dvě varianty: na jeho knihy jsou již volná autorská práva – tedy, uplynulo alespoň 70 let od jeho úmrtí – anebo se zkusíte domluvit přímo s ním či jeho dědici, zdali bychom nemohli sjednat autorskou smlouvu buď zcela zdarma, nebo za symbolickou částku, kterou je Proglas, závislý na příspěvcích dárců, tedy vás, našich posluchačů, schopen zaplatit. Každopádně v této chvíli začíná vícestranná spolupráce mezi redaktorkou, manažerem Proglasu Janem Janoškou a zástupci jednotlivých nakladatelství nebo potomky autorů. Někdy se komunikuje lépe, někdy hůře, každopádně existuje několik nakladatelů, s nimiž spolupracujeme pravidelně. Ve chvíli, kdy je smlouva na stole, můžeme pokročit dál.

Dramaturgická kompetence redaktora je potřeba i nadále, protože musíte vybrat toho správného interpreta, popřípadě interprety. I zde jsou naše možnosti v něčem limitované, protože si opravdu nemůžeme dovolit zaplatit hercům tolik, co například Český rozhlas. Obrácíme

se tedy většinou na lidi, kteří své řemeslo umí, ale zároveň nám nějakým způsobem „fandí“ a jsou ochotni dané dílo zrealizovat za pro nás přiměřenou mzdu. V loňském roce jsme takto využili dvou našich stálých spolupracovníků – herce a externího moderátora Proglasu Igora Dostálka, který pro vás načetl nestárnoucí prózu skotského autora Bruce Marshalla *Plná slávy* a staronovou moderátorku Kateřinu Rýznarovou, kterou jste mohli slyšet v citlivé a oduševnělé interpretaci známého románu *Úmluva* polské spisovatelky Zofie Kossakové.

Nuže, interpreti jsou vybráni, můžeme přistoupit ke konečné realizaci. Následuje domluva se zvukařem/zvukařkou, zarezervování studia – a můžeme začít. Osvědčený model spolupráce je takový, že čtoucího herce ve studiu usměrňuje po technické stránce zvukař (hlídá různé ruchy, pazvuky a výslovnostní chyby), po stránce dramaturgické redaktor, který si hlídá správné čtení připraveného textu, v případě přeložené knihy také korektní čtení anglických, francouzských či jiných názvů.

Ve chvíli, kdy je natočeno, se přesouvá hlavní část odpovědnosti na zvukaře, který musí zrealizované dílo pečlivě přeposlechnout a sestříhat. A abych nezapomněla – spolu s odpovědným redaktorem, případně hudebním redaktorem je třeba vybrat vhodnou hudbu, a to nejen na úvod a závěr jednotlivých dílů, ale také pro předěly. Někdy to bývá hodně napínavé sladit vzájemné představy a trefit se i žánrově – například do křesťanského svědectví z evangelikálního prostředí, které se odehrává v USA 2. poloviny 20. století, určitě není vhodná evropská romantická hudba 19. století, naopak do Werfelovy *Písně o Bernardě* nebudeme „páčit“ soudobý francouzský jazz.

Takže je hotovo, schváleno – a teď už jen netrpělivě čekáme na ohlasy vás, posluchačů, zdali jsme vás potěšili, pobavili, rozesmáli, rozplakali, v některých případech klidně i zdravě našťvali.

Takže – i nadále lad'te, poslouchejte a zasílejte nám své ohlasy!

Čtení na pokračování

Každý všední den si na Proglasu můžete vyslechnout četbu s duchovním či křesťanským rozměrem.

Naladíte každý všední den
dopoledne v 11.05
nebo večer
ve 21.30

Hana Svanovská

Klub a Ekonomika

Co čeká ekonomický a administrativní úsek?

V budoucnu nás nejspíš čeká přestavba areálu, kde Radio Proglas sídlí. Malá budova zvaná *Lesovna*, ve které má kanceláře *Klub přátel Radia Proglas*, ekonomický a administrativní úsek, půjde tzv. „k zemi“ a my se sestěhujeme všichni dohromady do hlavní budovy *Biskupského gymnázia*. Jak a kdy k tomu dojde a co to pro nás znamená, vás budeme průběžně informovat ve Zpravodajích i ve vysílání.

Požádaly jsme kolegy z eko-admin oboru o odpovědi na malou anketku:

1. Čím tě práce obohacuje?
2. Zažíváš v práci i humorné situace?
3. Co popřeješ posluchačům do roku 2019?

Jarka Cýrusová, sekretářka, v Proglasu pracuje od roku 2018.

1. Obohacuje mne komunikace s posluchači, obdivuji jejich víru, životní sílu a vytrvalost.

2. Ano, třeba když přijde za Milanem Tesařem kapela s anglicky mluvícím hudebníkem a já se s ním snažím domluvit.

3. Aby jim Radio Proglas přinášelo do jejich domovů pokoj, radost, společenství, nové poznatky, příběhy a Boží přítomnost.

Luboš Herz v Radiu Proglas působí od roku 2017 jako personalista. Na starosti má své kolegy – zaměstnance rádia a pak toky financí, zejména jejich odliv prostřednictvím zaplacených faktur.

1. Jako hlavní smysl své práce vnímám službu lidem, kterým vysílání rádia přináší radost i poučení.

2. Humor je kořením našich pravidelných porad a vzájemných setkání. Jinak s čísly zase tolik legrace není.

3. Naším posluchačům bych chtěl popřát do nového roku hodně důvodů k vnitřní radosti a vděčnosti za krásu a dary života.

Helena Hladká, 21 roků sekretářkou Radia Proglas.

1. Práci v rádiu beru především jako spoleuvangelizaci nás zaměstnanců a posluchačů, kteří Proglas finančně nebo modlitbou podporují. To mě obohacuje.

2. Vzpomínám, jak jednou navečer – už byla tma – u dveří rádia někdo zazvonil, šla jsem otevřít a přes prosklené dveře vidím muže od policejní zásahové jednotky. Byl vysoký, urostlý, ozbrojený, šel z něho fakt respekt. O kus dál stálo policejní auto plné jeho partáků. Lekla jsem se a říkám si, co se asi stalo? Otevřela jsem dveře, pozdravili jsme se. „Co si přejete?“ ptám se. Muž odpověděl: „Můžete mi prosím říct, kde bych sehnal breviář?“ Bylo na mně asi vidět překvapení, a tak on pokračoval. „No přece to, z čeho se tady na Radiu Proglas ráno a večer modlíte.“ Tak to bylo opravdu milé.

3. Posluchačům přeji, aby jim bylo Radio Proglas v pohodových dnech radostným průvodcem a v době starostí posilou.

Martina Trembuláková, v Proglasu od ledna 2016 – sekretářka, od léta 2018 – účetní, pokladní (evidence darů).

1. Tato práce mě obohacuje především rozšiřováním obzorů zejména z křesťanského prostředí.

2. Když jsem pracovala na sekretariátu, tak o humorné situace nebyla nouze. Nyní už nejsem tolik v kontaktu s lidmi. Občas se zasměji nad vtipnými maily.

3. Posluchačům přeji hodně zdraví, ať nás rádi poslouchají!

Slávka Habáňová je v Proglasu od roku 1998, stará se o Klub přátel Radia Proglas.

1. Kaple na pracovišti, dobrý kolektiv, každodenní kontakt s proglasovými příznivci... A také úplně prostá věc: do druhé budovy Proglasu je to 63 kroků přes otevřený dvůr. Cestu pracovním vážím několikrát za den a pobyt na čerstvém vzduchu si užívám. Kromě studentů BiGy nebo dětí na hřišti můžu venku zahlédnout veverku, ježka nebo (viz 2. odpověď)

2. psa přivázaného u zábradlí Lesovny, odkud právě chci vyjít a užít si oněch 63 kroků. Německý ovčák, který mě uvítal zlověstným vrčením, je zřejmě vycvičený nejen nikoho nepustit do domu, ale ani z domu. Rychle zabouchnu zpět dveře, nadechnu se a přes sklo se snažím porovnat délku vodítka a šířku chodníku, kde bych mohla být mimo dosah ostrých tesáků. Znovu pomaloučku otvírám dveře a pečlivě sleduji domovního hlídače. V tom

přichází jeho majitel s omluvou: „Promiňte, jen jsem si potřeboval něco vyřídit na Biskupském gymnáziu.“

3. Posluchačům přeji, abychom všichni byli stále naladěni na Boží vlně.

Pavlína Janošková, ekonomka, v Proglasu od konce roku 2006.

1. Jak stárnu, uvědomuji si stále více, že je pro mě velmi důležité s kým přicházím do styku, spolupracuji, jednám. Potřebuji mít radost z práce a vědět, že moje práce je smysluplná. V Proglasu toto vše nacházím. A jako bonus k tomu mám ještě možnost jít v pracovní době na mši svatou.

2. Přesto, že se pohybuji ve spíše suchopádném eko-oboru, o humorné situace nemám nouzi. Např. před lety jsem napsala do Vlnění článek na téma „Jeden rohlik denně pro Proglas“. Jednalo se o matematický výpočet potřebné výše denního daru od posluchače na pokrytí provozu rádia. Za pár dní za mnou přišel do kanceláře pán a se slovy: „Jdu si předplatit měsíc poslouchání Proglasu“ mi podával pytlík čerstvých rohlíků.

3. Přeji vám všem požehnaný celý rok 2019 ve společnosti Radia Proglas.

Z odpovědí kolegů sestavily
Slávka Habáňová a Pavlína Janošková

BEZ REKLAM – DÍKY VÁM

Děkujeme, že umožňujete fungování Proglasu z příspěvků posluchačů a přátel.
Můžete přispět libovolnou částkou na účet:

Nadační fond Radia Proglas – 4200043003/5500

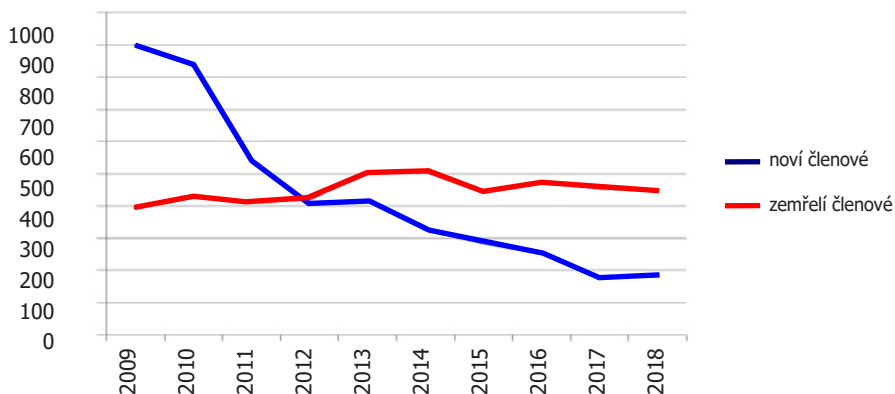
Jako variabilní symbol uveďte své členské číslo Klubu přátel Radia Proglas.
Darované příspěvky jsou odpočitatelné od daňového základu, potvrzení vám zašleme.

Klub a zajímavé grafy

Počet členů Klubu v číslech

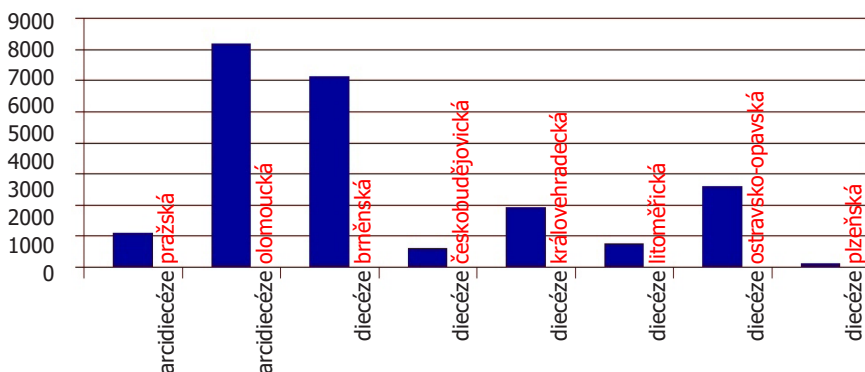
První graf znázorňuje změny v *Klubu přátel Radia Proglas* za posledních deset let. Dochází k neustálému poklesu nových členů *Klubu* a zároveň nárůstu zemřelých členů *Klubu*. V roce 2012 přichází smutný okamžik, kdy počet zemřelých členů v daném roce převyší počet nově přihlášených členů. A další roky se nám tyto pomyslné nůžky stále více rozevírají.

růst/pokles počtu členů Klubu

Ve druhém grafu vidíme, kolik členů *Klubu přátel Radia Proglas* máme v daných diecézích. Údaje se vztahují k roku 2018. Největší zastoupení máme v arcidiecézi olomoucké, dále potom v diecézi brněnské a ostravsko-opavské.

počet členů Klubu RP dle diecézí

Kontakty

Adresy, telefony, e-maily do redakcí a studií Proglasu

Brno – hlavní redakce

Barvičova 85, 602 00 Brno

tel.: 543 217 241, 511 118 800

GSM brána: 603 170 692

radio@proglas.cz

Kontakty do živého vysílání

(jen ve vyhrazených časech)

tel.: 543 217 242

SMS: 775 132 132 (nelze volat)

Studia Radia Proglas

České Budějovice

– **studio Jan Neumann**

Na sadech 21,

370 01 České Budějovice

tel.: 511 118 881

e-mail: jan@proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch

Velké náměstí 32,

500 03 Hradec Králové

tel.: 511 118 882, 495 063 423

e-mail: vojtech@proglas.cz

Litoměřice – studio Štěpán

obsluhuje pražské studio Kristián

e-mail: stepan@proglas.cz

Olomouc – studio Radim

Blažejské náměstí 4,

779 00 Olomouc

tel.: 511 118 895

e-mail: radim@proglas.cz

Ostrava – studio Hedvika

Telepace, Kostelní náměstí 2,

702 00 Ostrava

tel.: 511 118 886, 511 118 887

e-mail: hedvika@proglas.cz

Plzeň – studio Hroznata

obsluhuje pražské studio Kristián

e-mail: hroznata@proglas.cz

Praha – studio Kristián

Tháškova 3, 160 00 Praha

tel.: 220 181 319, 511 118 885

e-mail: kristian@proglas.cz

Vízitka Proglasu

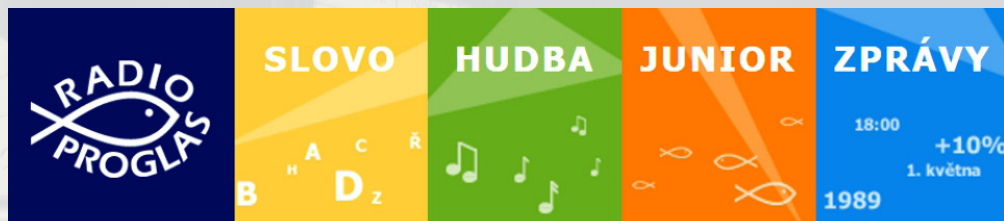

FACEBOOK

facebook.com/proglas

INSTAGRAM

instagram.com/radioproglas

| www.proglas.cz |

Kde se můžeme setkat v roce 2019?

> v pátek 24. května

Noc kostelů 2019

v Radiu Proglas – kaple zasvěcená *Duchu svatému* a prohlídka rádia včetně studií, odbavení a zázemí.

> v sobota 1. června

Pout' na Velehradě

spolu@krestanskamedia, celebruje biskup Martin David. Udělejte si výlet na *Den dětí* a přijďte celá rodina na Velehrad – prožijeme spolu celý den.

Přijed'te do Brna

Přijed'te se podívat do Brna na Barvičovu ulici č. 85 – vysílací prostory i ostatní zázemí rádia stojí za prohlídku. Zájemci pište na mail: *manazer@proglas.cz*

nebo volejte na telefonní číslo: **543 217 241.**

Rádi se s vámi setkáme.

Nabídka e-shopu Proglasu

> **Vzdělávací cykly** vydáváme na flešce. Zatím jako poslední cyklus jsme přidali *Masaryk irituji a fascinují*. Cena USB flash disku 64 GB je 400 Kč, pro členy Klubu: 300 Kč.

> **Nová kniha** moderátora Radka Habáně se jmenuje *Hádej, kdo se vrátil* a potěší především milovníky romantické literatury. Tento humorně laděný román vznikl na motivy podobenství o marnotratném synovi. cena 180,- Kč, pro členy Klubu: 150,- Kč.

> **CD Bylinky** – písničky z hrnečku autorské dvojice Josef Fojta a Emanuel Míšek. Album tvoří dvacetjedna písní o bylinkách a mezi nimi veršování, jemuž propůjčil hlas pan Josef Somr, cena 250 Kč, pro členy Klubu: 180 Kč.

